

(съ пенсия), retraiter: 15. (да ма търсятъ), se faire désirer; 16. (чинъ-тъ-си), *vn.* abdiquer; 17. който остава, *s.* *Jur. Com.* cédant, ante; || — и пакъ хваща, *Méd.* rémittent, adj; 18. остави да начиј пакъ, sauf à recommander; 19. остави го тамъ да чѣка, *fam.* planter là pour reverdir; 20. остави ги! *conj.* allons done; 21. оставай съ здраве, *interj.* adieu; 22. -са, *vr.* s'abandonner à, s'en remettre à, fléchir, dégénérer de, tenter; 23. *fam.* incomber; 24. (деколте), se décolletter: 25. (да ма измаматъ), se laisser tromper; 26. (отъ), *fig.* démordre de; 27. (отъ нѣщо), se désister; 28. (на), compter sur, se reposer sur.

Оставяне, *sn.* la déposition, remise, tolérance, déférence, défection, cession *f*; 1. *Com.* l'escampte *m*; 2. (за другъ пътъ), le renvoi; 3. (отъ нѣщо), *Jur.* l'abstention *f*; 4. (за септибъ), l'ajournement *m*; 5. (на съдника), *Jur.* le dépôt; 6. (у тремпіо лице), le séquestre; 7. безъ —, sans désemparer.

Останалото, *sn.* l'exécdant *m*, le trop, le restant, le reste; 1. (новече), le superflu et fluîté *f*; || *Com.* le boni; 2. (отъ събѣтка), *Com.* le résidu; 3. (слѣдъ събѣтка), *Com.* le solde.

Останалътъ, *adj.* restant, reste de, excédant; 1. (назадъ), arriéré; || *fig.* reculé; 2. (новече), superflu.
— сборъ, *sm.* *Com.* la solde.

Останалътъ юстия, *sn.* pl. les bribe *f*.

Останалый (назадъ), *adj.* *m.* un traîneur; || *Milit.* un traînard.

Останлива ладія (назадъ), *sf.* le traîneur.

Останливо куче, *sn.* le traîneur.

Остенъ, *sm.* *t.* l'aiguillade *f*.

Остеологически, *adj.* ostéologique.

Остеология (наука за kostmi), *sf.* l'ostéologie *f*.

Осрта трѣва, *sf.* plante, la rapette.

Острацизъмъ (десетгодишно исплѣждане), *sm.* l'ostracisme *m*.

Остригана вълна, *sf.* la tonte et tondaison.

Остриганъ, *adj.* tondu, ras.

Остригвамъ и -гувамъ, *va.* tondre; 1. (когата до кожа), brétauber; 2. (дългътъ косми отъ шѣтка), rober; 3. -са, *vr.* se coiffer.

Остринговачъ, *ка*, *s.* tondeur, euse.

Остроило, *sn.* le tranchant; 1. *fig.* le piquant; 2. (на ножъ, на сабя), le taillant; 3. (на сабя), la taille; 4. (на сачево), le fil.

Острина, *s.* le mordant; 1. *fig.* le piquant, acerbité, *f*, sel *m*, sève, substilité *f*; 2. Chim. acidité *f*; 3. (на гласъ), *Mus.* acuité *f*; 4. (на игла), aiguité *f*; 5. (на умъ-тъ), finesse *f*.

Островръхна планина, *sf.* Géogr. le pic.

Островръщенъ, *adj.* ogival et ogive; || *Bot.* mucroné.

Остро краенъ, *adj.* Bot. acuminé.
— кжтенъ, *adj.* Géom. oxygone, acutangle.
— листникъ (чилмикъ), *sm.* arbrisseau, le 'houx; || място обрасло съ —, la 'houssaire.
— сачево, *sn.* acier de damas, *m*.
— ументъ, *adj.* ingénieux, spirituel, perçant, fin, lumineux, sage, perspicace; || *fig.* penetration *f*, saillant; || бывамъ —, *vr. fam.* entendre la tablature.
— уменъ, *sm.* un bel esprit, *pl.* de beaux -s.
— умие, *sn.* la finesse, perspicacité *f*, ouverture d'esprit, argutie *f*, des yeux de lynx, *m*.
— умна мысъль, *sf.* la saillie.
— рѣчъ, *sf.* *fig.* pointe d'esprit, *f*.
— умно, *adv.* spirituellement, finement.
— изрекване и -речене, *sr.* l'apophthegme, la sentence. [tilit ]
— умностъ, *sf.* la sagacité; || *fig.* la sub-
Остъргана кожа, *sf.* l'écharnure *f*; || (отъ опакето), la drayure.
Остъргалки, *sf.* pl. l'alésure *f*.
Остъргвамъ, *va.* attenuer, raboter, gratter, débillarder, rayer; 1. (мессо отъ кожа), drayer; 2. (пергаментъ), raturer; 3. (на сукно пижки), enouer.
Остъргване, *sn.* le débillardement; 1. (на боръ), Mar. le palmage; 2. (кожа отъ опакето), le drayage; 3. (сѣбъни на сграда), le regrettage.
Остъръ, *adj.* aigu, tranchant, coupant, perçant, poignant, piquant, fin, aigre, subtil, pressant; 1. *fig.* acerbe; 2. (за стрѣла), barbelé; 3. (съжъ), *vr.* couper.
— край, *sm.* la pointe.
— планински връхъ, *sm.* Géogr. le piton.
Остры желѣза, *sn.* pl. arme blanche *f*.
Ость (истокъ), *sm.* l'orient *m*.
— Индійска бѣлка, *sf.* matoum. le rougot.
— Индійско платно, *sn.* l'adatis *m*.
Осукањъ, *adj.* tors, rse et -rte.
— украиникъ, *sm.* le tortis.
Осукувамъ, *va.* tordre, filer, cordonner; || (полека връвъ), boudiner.
Осукуване, *sn.* le tordage, la torsion.
Осуушавамъ (блато), *va.* dessécher.
Оспупаване и -шене, *sn.* le desséchement, la dessication.
Осъ, *sf.* l'axe *m*; -сентъ, de l'axe; 1. essieu *m*, tourillon *m*; 1. M c. arbre *m*; 2. (дърво за умтер лиселъ), Mar. tangon *m*; 3. (на колело), barbe *f*.
Осѣдланъ конъ, *sm.* le porteur.
Осѣкнувамъ, *va.* moucher; 1. (накъ), remoucher; 2. -са, *vr.* se moucher; 3. (накъ) se remoucher.
Осѣтень, *adj.* senti, ressenti.
Осѣтителъ, *adj.* sensible, sentimental, perceptible, vif, tendre; || *fig.* fin comme l'ambre.
Осѣтително, *adv.* vivement, au vif.